

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Sancti aliquando invocati, Deiparæ jussu, beneficia contulere, n. 21

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Verum Barbarus ille dexteram Joanni illico amputari iubet, & in foro suspendi: exacta itaque die Joannes à tyranno per nuncios ad leniendum dolorem sibi manum restitui impetrat, qua ille accepta (inquit vitæ eius auctor) in oratorium quod domi habebat, ingreditur, pronoque omnino corpore ante imaginem Dei genitricis provolutus, excisamque manum pristinae suæ commissuræ admouens, intimo pectore ingemiscit, ac cum lacrymis exclamans, illam ad misericordiam propensissimam hunc in modum obsecrare cepit. Domina, & castissima Mater, quæ Deum meum peperisti, diuinam imaginum causa dextera mihi manus amputata est: Neque enim te fugit quid Leonem in furorem coniecerit. Quare quam celestissime accurre, ac manui meæ medicinam adhibe. Dextera excelsi, quæ ex te incarnata est, virtutes multas efficit: tuo itaque rogatu meam quoque dextram obsecro sanet, ut tuas quemadmodum concesseris, filijque ex te incarnati laudes modulato concentu, ô Dei genitrix, literis consignet, atque orthodoxo cultu adiumento sit. Potes enim quicquid iubes, ut Dei Mater. Hæc Joannes cum lacrymis dicens obdormiuit, atque in somnis sanctæ Dei genitricis imaginem videt, placidis, & lætis oculis ipsam intuentem, ac dicentem, Ecce sanitati restituta est manus tua. Jam ergo sine vili cunctatione, quemadmodum nunc pollicitus es, eam scribæ velociter scribentis calamum effice: experrectus igitur ille cum excisam manum sanam conspexisset, spiritu exultauit in Deo salutari suo, atque ipse matre, stanque tota nocte cum vniuersa familia letabatur, canticum nouum Deo cantans tanta iubilatione, ut ad aures vicinorum, aliorumque perueniret. Quod cum Principi Saracenorum statim renunciatum esset, atque in dubium reuocatum, ne forè dextera alicui seruatorum Joannis, non autem ipsi Joanni abscissa esset, Joannes accessit, exactam dexteram ostendere iubetur, qua demonstrata, certo Dei Matris consilio, ac providentia linea quædam in ea elucebat, verissimam in ea excisionem ostendens. Tum igitur ex eo Barbarus quaesivit: quo medico, quibusve medicamentis sanitati restitutus esset, ille clara, & ingenii voce miraculum prædicat, Deumque in sanitatem se inuocasse affirmat. Ad hæc Barbarus, Quantum coniectura assequor, insons passus es, ac velim ignoscas, quod præcipiti, & in-

considerata sententia supplicium tibi intulimus; Tu verò pristinum manus administrationibus, principemque inter Consiliarios nostros locum habebis. Ille autem humi prostratus, diu eum rogauit, ut aliam viam multò iucundiorum ingredi permitteret, & Christi vestigijs hæreret: At Barbarus hanc ei potestatem minime faciebat: tandem Ioannis precibus, Deo sic volente, annuit. Ille verò bonis suis in pauperes captiuos, & seruos suos, quos etiam libertate donauerat, & cognatos distribuit, nudus, vestimentis exceptis, è mundo excessit, & Ierolymam profectus, ibique sanctis locis adoratis ad S. Sabæ Lauram monasticum institutum suscepit; vbi plurimis, & egregijs libris ad fidei catholice defensionem exaratis, sanctæ obijcit: cuius memoria in Martyrologio recolitur die 6. Maij

SANCTI ALIQUANDO AB HOMINIBUS INUOCATI Deipara iussu beneficium contulere.

NEC illud silentio prætereundum, Deiparam à Christo eius filio dispensatam gratiarum ad eam constitutam, ut etiam, qui aliquos cælestis alicuius beneficij gratia inuocant, interdum Deiparæ iussu ab ipsa Sanctis, interdum ab ipsamet, quæ petebant, sint consecuti, cuius rei vnum, aut alterum exemplum proferamus.

In Synodo Nicæna 2. Act. 4. inter plurimas Sanctorum historias, quæ ad sacrarum imaginum cultum confirmandum afferbantur, Theodosius Diaconus, & Monachus ex libro Miraculorum sanctorum Cosmæ, & Damiani tota Synodo audiente, & hanc ex libro recitauit historiam, quam totidem verbis referemus. Vir quispiam admodum manuetos fistula in iunctura coxæ laborabat, cumque multorum curaciones frustra tentasset, medicorumque nouaculis annis quindecim esset scissus, exhaustus, & superatus malo, videns vicus indes augeri, iamque pro vno foraminis quinq; oscula aperta; perque vnum eorum potum etiam, & cibum quandoque reddi, medicosque dicentes malum præualere, neque hominum manu superari posse: multis autem contulentibus, ut duorum Cosmæ, & Damiani simulorum Dei templum sacratum adiret, statuit secum amicorum consilij (res enim multi consilij necessitas) acquiescendum. Videt igitur per somnum viros Dei sibi affantes, dicentes, Ades dum ad nos, & sanaberis. Hac itaque adhortatione

confusus insigne templum duorum accedit, quotidie ad eos supplicans, quo posset à morbo liberari, cum autem multos dies frustra preces fudisset, neque quicquam quod solatio esse posset, percipere, egressus ad eam sacram videt in porticus limine à dextero latere imaginem seruatoris nostri positam: appicta autem erat, & sancta Despara Domina nostra, beatiq; viri Cosmas, & Damianus; & quidam ex magnatibus, qui tabulam suspenderat Leotius nomine, Obsecrationibus igitur rursus factis, amareq; lacryman (mucis horis) rogat sanctos, vt voti fiat compos. Digressus aut ad cubiculum domus suæ vidit noctu sanctos viros Dei ad te venientes, in medio autem Virginem matrem dicentem ad illos. En hic est: suppetias illi quam primum ferte. hæc ibi.

*Mulier in
medus
stibus
in Despara
in eam
progenie*

Altero exemplum sit ex Vincentio Beluacensi in speculo historiali lib. 7. ca. 87. In loco, inquit, qui dicitur Tumba est Ecclesia S. Michælis Archangeli honorifice constructa, qui locus Oceano cinctus ipsius æstu terribilis est, propter accessum, & recessum maris, aduenientibus omnibus, & limina S. Michælis Archangeli petere desiderantibus. Bis in die sinum præterit non autem, vt cætera maria gradatim: Verum terrifico cursu, ac terrifico tonitu accurrens sæpe intercipit iter agentes. Quædam igitur festiuitate ipsius Archangeli, turbis ad eius limina properantibus, ecce iam in medio arenæ positus erat autem inter eos mulier quædam paupercula vicina partus omnino iam grauida) tonitus terribilis maris subito insonuit, & cunctis præcipiti cursu æstus more fugientibus, illa sola mulier remansit; vti etiam pedum præ nimio dolore, & terrore, atque labore destituta; inuerant enim in eam dolores subiti: Clamabat cum eulatu miserabiliter, auxilium petens; sed vniuersi que se ipsum tuere cupiens audire dissimulabat. Igitur humano deficiente auxilio recurrit ad diuinum, Deum lachrymabili voce inuocans, & eius genitricem MARIAM, sanctam que Archangelum Michæliem: Populus quoque omnis ad hoc spectaculum consistens, manus ad sidera tendens, Dei, & Matris eius auxilium flebiliter inuocabat. Vniuersis ergo Christi auxilium implorantibus aduenit pia Dei genitrix; & vt ipsi mulieri videbatur, manica super eam projecta, ita intactam in terrisono impetu maris reddidit, vt nec minima etiam gutta totius abyssi vestimenta illius contingeret; ibi verò quasi in

rutissimo habitaculo posita filium peperit, sine timore vilo permanens; donec iterum mare fluctus suos in se retrahens liberum iter eundi mulieri præberet. Iterum cum puero ad litus venit, vt quæ sola in mari relicta erat exiens, iam non sola, miraculi spectaculum omni populo præbuit. hæc Vincent.

REGINALDVS GRAVI MORBO

laborans à Despara curatur.

22 **R**EGINALDVS Aurelianensis Decanus Auctore S. Antoni. in 2. par. hist. ut. 23. c. 4. §. 4. cum gravi morbo vexatus desperata à medicis salute jaceret, & pro eo S. Dominicus, cuius ordinem ingredi volebat, frequenter oraret; visibiliter ei vigilanti, & vehementi febrium ardori æstuanti, Dei genitrix apparuit duabus comitata puellis, eiq; dixit, Pete à me quid vis, & dabo tibi, deliberanti quid peteret, suggestit vna ex illis puellis ne quid peteret, sed se totum Regine misericordie committeret voluntati, quod cum fecisset, Virgo sanctissima manu sua ægrotantis, oculos, aures, & nares, oiq; & manus pedes saluari, quam secus tulerat, vnctione perunxit, formulasque verborum proprias ad singulas vnctiones subinfrens, ad tenes quidem, stringantur (sit) renes tui cingulo castitatis: ad pedes autem, Vngue pedes tuos in præparationem Euangelij pacis: reliquas formulas non commemorat, ostenditque habitu Prædicatorum. En, inquit, hic est habitus ordinis tui; discessit, & ille admirabiliter planè conualuit, atque ordinem Prædicatorum ingressus, suis concionibus complures animas Christo lucrificat. hæc ex S. Antonino. ex ea porro vnctione non tantum pristina valetudini est restitutus verum & magnum impugna contra dæmonem concepit spem, id quod in iuprema sua ægitudine declarauit in qua cum monebatur, vt ad lucem cum dæmone per extremæ vnctionis Sacramentum se compararet, sacramentum quidem illud reuerenter suscepit, subintulit tamen hæc verba. Ego hæc lucem minime reformido, quin potius lætus expeto: iam enim dudum Dei genitrix Romæ me suamet manu inuinxit, in qua plurimum confido. Hæc ex Ferdinando à Castillo in Chronicis S. Dominici par. 1. lib. 1. c. 47.

*Reginaldus
à Despara
sanatur.
S. Anton.*

DVO ALIA DEIPARÆ MIRACV-
la ex Marfilio Ficino.

²³
*Marfil. Fi-
cin.*
*Duobus in
sanibilibus
morbo la-
borantibus
à Deipara
valensudo
restituitur*

MARFILIVS FICINUS nobilis philosophus
lib. 3. de religione Christiana cap. 10. duo
Deiparæ miracula suo tempore contigisse, ea-
que quamplurimis compertissima fuisse refert
illud (inquit) mirabile est multis hominum
millibus, qui viderunt, & adhuc vivunt, ma-
nifestissimum, quod Anconæ anno Domini
1470. factum à multis fide dignis accepimus.
Puella quædam propter pessimam quandam
nervorum contractionem à primis incunabu-
lis gradiendo natibus pro curibus utebatur.
Præterea Bidellus Florentinus propter faucis
pectorisque contusionem, multos annos lo-
qui nihil potuit: Anno cum B. Mariæ eodem
in loco suppliciter se commendassent, sani prorsus
evalescunt, omni populo multis annis noti e-
rant infirmi, & postea jam quatuor continuè
omni populo sani hæc Ficinus.

IVDÆA PRÆCIPITATA IN CI-
vitate Sigoviensi. Et per Deiparam liberata
*Ex libro, cui inscribitur Fortalitium
fidei lib. 3. de bello Iudaorū in
Arabia in eodem planè Au-
gustinis verbis.*

*Fortalitium
fidei.*
*Iudæa in
Sigoviensi
Urbe à
præcipito
loco deici-
ta, inco-
luntis à
Deipara
servatur.*

Accidit in civitate Sigoviensi, quod quidam
imposuit mulieri Iudææ crimen adulterii
Iudæa, quæ tradita fuit marito, ut de ea faceret,
quod velle, qui cum eam duceret ad superci-
lium cuiusdam excelsæ rupis civitati conjun-
ctæ, ut ex loco illo illam præcipitaret, concur-
rentibus ad spectaculum pluribus gentibus,
prædictæ Iudææ, quæ immunis erat à crimine
& devota Virginis gloriose, licet occulta, in
articulo grandi est devotione B. Virginis se cõ-
mendavit proponens in corde suo si eam libe-
raret fidem Christi recipere, ac sibi toto tem-
pore vitæ suæ in Ecclesia servire: & ecce mox
ut præcipitata fuit, apparuit ipsi B. Virgo eam
suis manibus recipiens, & illam in profundo
vallis ponens, cumque plurimæ gentes ad lo-
cum convenissent, invenerunt eam illam,
gaudentem, & laudantem Deum, & gratias
agentem Virginis gloriose, affirmantem ma-
nibus eius fuisse liberatam. Deducta est Iu-
dæa ad Ecclesiam majorem prædictæ Civita-
tis, quæ sancta Maria Major intitulatur, & ibi

sacrum baptismum recepit, & vocata est Mariæ
Maris alios propter B. Virginem, quæ eam tali
salto liberavit, & vixit in Ecclesia multo tem-
pore in timore Domini, serviendo Deo mira-
biliter, & resplenduit spiritu prophetiæ, & fe-
liciter cursum suum consummavit, & prædi-
cti miraculi extat in tali Ecclesia memoria in
picturis, & sic ego vidi. Hucusque Auctor for-
talitii fidei.

CVR IN NONNVLIS DEIPARÆ
plura, quàm in aliis eiusdem Deipa-
ræ templis miracula fiant.

IA munc ad aliud Deiparæ miraculorum
caput, eorum scilicet, quæ in peculiaribus
quibusdam eiusdem templis fiunt, acceda-
mus. Sed antequam ad ea narranda aggredia-
mur, breviter inquiramus, quid causæ sit, cur
in quibusdam Deiparæ templis quampluri-
ma miracula edantur, in aliis verò, quamvis
illis non careant, non eo tamen numero fieri
citantur.

Huic quæstioni respondebo ex doctrina
Augusti Epit. 137. ubi simile argumētum tractas
cur scilicet apud S. Felicem Nolentis quidam ali-
cujus criminis suspecti, divino judicio cõvin-
cebantur num illud perpetrassent, quod tamē
in aliis martyrum templis in Africa non fiebat
& hac occasione docet, Deum ubique esse, e-
umque in occulto audire, & in occulto iustifi-
care, & coronare: *Vitæ amē, inquit, ad ista, quæ
hominibus visibilibus nota sunt, quæ potest eius
consilium perferuari quare in aliis locis hæc mi-
racula fiant, & in aliis minime fiant & mox:
Sicut quod Apostolus dicit: Non omnes sancti ha-
bent dona curationum, nec omnes habent iudici-
cationem spirituum: ita nec in omnibus memoriis
Sanctorum ista fieri voluit illi, qui dividit pro-
pria unicuique pro ut vult, ita Augustinus Eo-
dem modo in occultam Dei, qui Matrem tu-
am honorat, providentiam, & in Deiparæ vo-
luntatem, quæ huiusmodi sua beneficia in
hoc potius, quàm in illo loco copiosius præ-
stat, referendum videtur. Verum quamvis non
in omnibus templis miracula quæ fiunt, om-
nibus tamen ad se confugientibus Deipara
finam suæ misericordiæ aperit, nullus non ei-
us beneficia experitur; ita ut nemo sit, qui se
abscandat à calore eius: ut propterea Bernar-
dus serm. de Assumpt. Sileat, inquit, misericor-
diam tuam, Virgo beata, si quis est, qui invoca-
tam te in necessitatibus suis sibi memorari desul-
sa.*